

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D. v právní věci **žalobce: J.P.**, bytem V. 329, K., proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.9.2013, č.j. KrÚ-67897/2013 OŠKT OKPP,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 26.9.2013, č.j. KrÚ-67897/2013 OŠKT OKPP a rozhodnutí Městského úřadu králíky ze dne 3.7.2013, č.j. 6639/2012/ŠKT/JD se pro vady řízení **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. **Žalovaný je povinen** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3000 Kč**, a to ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Žalobou doručenou krajskému soudu dne 29.11.2013 bylo podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zahájeno řízení o přezkum zákonnosti rozhodnutí žalovaného, které je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku. Uvedeným rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce do rozhodnutí Městského úřadu Králíky ze dne 3.7.2013, č.j. 6639/2012/ŠKT/JD jako správního orgánu prvního stupně a potvrzeno uvedené rozhodnutí, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. h) ve smyslu § 102 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), tedy z důvodu, že žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce doručené správnímu orgánu dne 26.11.2012, o vydání závazného stanoviska ve věci: „*Dočasného osazení výplně okenních otvorů na domě čp. 329 v ulici V. v K.*“

Žalobní body:

Žalobce prohlašuje, že správní řízení vedená v této věci jsou zmatečná, trpěla bezdůvodnými průtahy, vydaná rozhodnutí jsou zmatečná, nepřezkoumatelná a nezákonná.

Dle žalobce se nejednalo o žádost o provedení nového řízení ve věci již pravomocně zamítnuté. To, ani nevyplývá ze slovní formulace použité v označení věci v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Ve výroku rozhodnutí zcela absentuje označení oné pravomocně rozhodnuté věci.

Žalobce poukazuje na to, že podle § 37 odst. 1 správního řádu jsou správní orgány povinny posuzovat podání podle skutečného obsahu, nikoliv podle jeho označení. Rozhodně neměla být žádost posuzována podle § 101 písm. b) správního řádu, pokud měl správní orgán v tomto smyslu pochybnosti, měl žalobce vyzvat k upřesnění či doplnění. Postup správního orgánu tak žalobce považuje za svévolný a protiprávní.

Negativní správní rozhodnutí nabývají pouze formální, nikoliv materiální právní moci. Překážka *res iudicata* jako projev zásada *ne bis in idem* se váže toliko na materiální právní moc, může se tedy vztahovat pouze na pozitivní správní rozhodnutí. Nelze tedy dovozovat překážku nové žádosti v téže věci, v níž bylo k žádosti účastníka správního řízení rozhodnuto negativně. Byla-li tedy původní žádost neúspěšná, pak účastníkovi správního řízení nic nebrání podat novou žádost v téže věci. Žalobce trvá na tom, že nově podaná žádost v téže věci vyžaduje provedení nového správního řízení, v němž lze použít důkazních prostředků z předchozího řízení, je však třeba je nově provést, jinak by nemohlo být přihlédnuto k případným změnám skutkových okolností. Výklad § 101 písm. b) správního řádu, tak jak jej použily oba správní orgány, je nesmyslný a protiprávní.

Nadto žalobce poukazuje na tu skutečnost, že první řízení bylo zahájeno k žádosti jeho manželky P.P, nikoliv k jeho žádosti jako spoluvlastníka nemovitosti. Tvrzení, že je dána překážka litispendence, tak považuje žalobce za omezení práv oprávněného žadatele.

Žalobce zdůrazňuje, že jeho žádost je vystavěna na jiném skutkovém základě, kdy žádal o vydání závazného stanoviska pro dočasné osazení okenních otvorů v domě čp. 329 v ulici V. v K. plastovými okny. O to žádal z důvodu havarijního stavu stávajících dřevěných oken. Rozdíl oproti předchozí žádosti podané jeho manželkou spočívá tedy jednak v dočasnosti a dále v konkretizaci vymezení vlastností oken. Žalobce se dovolává zásady proporcionality, když má za to, že správní orgán musí posoudit z hlediska proporcionality, zda určitý, byť kontroverzní stav, má trvat časově ohraničenou dobu.

Žalobce se provedeným správním řízením cítí být poškozen na svém právu na spravedlivý proces. Zejména byla porušena ustanovení o provádění dokazování. Např. Ing. S. byl pouze dotázán na svůj odborný názor, nebyl vyslechnut jako svědek, či znalec. Rovněž byla ve vztahu k této osobě porušena zásada neveřejnosti správního řízení, povinnost mlčenlivosti a zásada objektivit. Ing. S. byl nezákonně seznámen s obsahem správního spisu. Vysvětlení žalovaného, že se jedná o městského architekta, je v rozporu se skutečností, neboť město Králíky nemá městského architekta. Podle § 36 odst. 3 správního řádu má účastník řízení právo seznámit se před vydáním rozhodnutí s podklady pro jeho vydání. To, že byl žalobce účastníkem předchozího řízení, nemůže řádné splnění této povinnosti zhojit. Rovněž byly jako důkaz použity materiály, které nebyly řádně založeny do správního spisu.

Tím, že správní orgány žádost žalobce zastavily, nikoliv o ní meritorně rozhodly, způsobily bezdůvodné průtahy v řízení.

Žalobce tvrdí, že správní orgán prvního stupně nemá oporu k závěru, že osazením plastových oken dojde k podstatnému zásahu do stavební konstrukce domu. Vzhledem k uvedenému závěru správního orgánu prvního stupně namítal žalobce jeho funkční nepřislusnost k vydání rozhodnutí, neboť není stavebním úřadem, nýbrž jako orgán památkové péče je příslušný pouze k vydání závazného stanoviska ve věci. Tento potup je tak zcela zmatečný, přičemž žalovaný se s takto koncipovanou odvolací námitkou dostatečně nevypořádal.

Žalobce proto navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil, přičemž uplatnil náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,-Kč za uhrazený soudní poplatek za podání žaloby ve věci správního soudnictví.

Vyjádření žalovaného:

Žalobou napadené rozhodnutí vychází z toho, že žádost podaná žalobcem je totožná s žádostí ze dne 10.8.2009, o níž bylo vedeno správní řízení, které bylo pravomocně ukončeno dne 29.3.2013. Žalovaný trvá na tom, že se jedná o shodné žádosti, k čemuž došel právě tím, že novou žádost vyhodnotil podle jejího skutečného obsahu ve smyslu § 37 odst. 1 správního řádu. Žalovaný trvá na správnosti svého postupu podle § 102 odst. 4 správního řádu, když bylo řízení zastaveno, neboť žádost neodůvodňovala zahájení nového řízení. Rozdíly mezi dotčenými žádostmi označil žalovaný pouze za účelové ve snaze dosáhnout téhož cíle. Neblahé působení osazení plastových oken na předmětný dům by nastalo již okamžikem osazení, tedy i v případě jejich dočasného osazení. Co se týče námítky nepřislusnosti správního orgánu prvního stupně k závěru ohledně zásahu do stavebních konstrukcí domu, vyložil si žalovaný tento závěr jako snahu správního orgánu prvního stupně popsat skutečnost, že stavební zásahy do průčelí předmětného domu budou při dočasné výměně oken shodné se stavebními zásahy při trvalé výměně. Ohledně ostatních žalobních bodů se žalovaný odkázal na své rozhodnutí, tedy setrval na právním názoru v něm predestřeném.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Podstatné okolnosti ve věci:

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dne 26.11.2012 podal správnímu orgánu prvního stupně žádost podle § 14 odst. 2 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále jen „památkový zákon“) o vydání závazného stanoviska ve věci dočasného osazení výplně okenních otvorů na domě čp. 329 v ulici V. v K. Jako důvod označil zejména déle jak tři roky trvající řízení o závazném stanovisku k výměně oken zahájené k žádosti jeho manželky P.P., přičemž uvedl havarijní stav oken. Uvedl přitom, že by se jednalo o osazení plastovými okny do doby celkové rekonstrukce domu, maximálně na dobu patnácti let. Ve správním spise je založena rovněž kopie žádosti P.P. ze dne 8.8.2009, která byla podána správnímu orgánu prvního stupně dne 10.8.2009. V této žádosti o vydání závazného stanoviska podle § 14 odst. 2 památkového zákona je výslovně uvedeno: „*Žádám o povolení výměny zcela dosloužilých oken 2 N.P. v průčelí ul. V. domu čp. 329 za nová jednokřídlá, dovnitř otvíravá plastová okna, členěná tak, aby byl úplně zachován původní vzhled (tzn. rozměr, barva, světlost, atd...).*“ Dále je ve správním spise založena kopie žádosti žalobce ze dne 11.6.2007 o vydání závazného stanoviska podle § 14 odst. 2 památkového zákona ve věci

výměny oken v prvním patře uličního průčelí za dřevěná nebo plastová na domě čp. 329 v ulici V. v K.

Usnesením správního orgánu prvního stupně ze dne 30.11.2012 bylo řízení zastaveno s odůvodněním, že v dané věci již bylo vydáno pravomocné závazné stanovisko a s tím, že zároveň je vedeno nové správní řízení zahájené na základě žádosti P.P. ze dne 10.8.2009. K odvolání žalobce ze dne 6.12.2013 bylo uvedené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně rozhodnutím žalovaného ze dne 11.4.2013 zrušeno a věc vrácena prvoinstančnímu orgánu k projednání, neboť odpadl důvod pro zastavení řízení. Správní orgán prvního stupně byl přitom výslovně zavázán, aby zjistil, zda došlo k takové změně poměrů, která umožňuje žádosti vyhovět.

Usnesením specifikovaným ve výroku tohoto rozsudku bylo následně řízení zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. h) ve spojení s § 102 odst. 4 správního řádu, s tím, že navrhovatel požádal o dočasné osazení okenních otvorů u předmětného domu do doby celkové rekonstrukce domu s odhadem realizace rekonstrukce v horizontu patnácti let, když uzavřel, že změna v konkretizaci vlastnosti oken nemá vliv na změnu skutkových okolností a změna v prvku dočasnosti není takovou změnou, která by s odkazem na § 14 odst. 3 památkového zákona umožňovala povolit plastová okna v uliční části předmětného objektu. Za nevýznamnou z hlediska skutkových okolností byla rovněž označena změna v osobě navrhovatele. K odvolání žalobce ze dne 16.7.2013, které je ve velké míře odůvodněno shodně jako žaloba, bylo rozhodnutím žalovaného, které je napadeno žalobou, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno a odvolání zamítnuto s tím nosným důvodem, že: „...ve shodné věci bylo již shodným správním úřadem vedeno správní řízení a není možno jeho výsledek zcela ignorovat“ (s. 3 rozhodnutí). Žalovaný tak uzavřel, že bylo prokázáno, že podstatné okolnosti ve věci zůstaly shodné, nedošlo ke změně právních ani skutkových okolností, poroto bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno podle § 90 odst. 5 správního řádu.

Posouzení důvodnosti žaloby krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí na základě včasné podané žaloby (§ 72 odst.1 s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a podle právního a skutkového stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí k (§ 75 odst.1, 2 s.ř.s.), bez nařízení jednání (§ 51 odst.1 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

V dané věci je stěžejní žalobní námitkou to, že žalovaný nesprávně a proti smyslu zákona vyhodnotil žádost žalobce o vydání závazného stanoviska podle § 14 odst. 2 památkového zákona o dočasné osazení okenních otvorů předmětného domu plastovými okny. Z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, z rozhodnutí žalovaného, jakož i z jeho vyjádření je zřejmé, že žalovaný je toho právního názoru, že skutkové změny, které přitom, jak vyplývá již z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nepopírá, naopak je zdůrazňuje a k nim se vyjadřuje, nepovažuje za tolik závažné, že by zakládaly důvod pro posouzení žádosti jako žádosti v jiné skutkově odlišné věci.

Právní hodnocení žalovaného krajský soud zcela odmítá. Předně je třeba vyjádřit se k materiální právní moci správního rozhodnutí, která tvoří překážku věci pravomocně rozhodnuté. Tou je totiž, jak správně tvrdil žalobce, nadáno toliko rozhodnutí, jímž se žádosti

účastníka správního řízení vyhovuje, nikoliv rozhodnutí, jímž je žádost zamítnuta. Je-li žádost zamítnuta, pak lze ustanovení § 101 správního řádu použít zejména, dojde-li správní orgán sám, bez žádosti účastníka původního správního řízení k závěru, že lze jeho žádosti v téže věci vyhovět, a to ať již za stejného skutkového stavu, či pro změnu poměrů, či jednalo-li se o řízení zahájené z moci úřední. Nelze vyloučit, byť teoreticky může být toto ustanovení pokládáno za nadbytečné, ani případy posouzení podané téže žádosti v téže věci podle § 101 správního řádu (totožnost musí být dána alespoň v základních rysech, zejména v záměru, který má být realizován na základě podané žádosti).

V daném případě však šlo zcela zřejmě o žádost v jiné věci, když **poslední žádost žalobce o vydání závazného stanoviska jednoznačně mířila k záměru dočasného osazení okenních otvorů plastovými okny po dobu maximálně patnácti let.** Pro tuto významnou skutkovou odlišnost nelze žádost považovat za žádost v téže věci, tedy za žádost o výměnu oken bez časového omezení, a postupovat podle § 101 správního řádu. Ustanovení § 101 správního řádu totiž míří pouze na vydání rozhodnutí v téže věci, přičemž vytváří prostor pro to, aby správní orgán v rámci aplikace § 101 správního řádu dovozoval, zda pouze dílčí změny (které jsou stále kryty původním záměrem žádosti) jsou, či nejsou důvodem pro vyhovění žádosti, či změnu rozhodnutí vydaného z moci úřední. Jinak řečeno, zjistí-li správní orgán porovnáním žádostí takové významné skutkové odlišnosti, které se zcela vymykají původnímu záměru žadatele, (zde původně trvalé osazení plastovými okny proti dočasnému osazení plastovými okny), pak je povinen provést standardní správní řízení, s plným uplatněním procesních práv účastníků správního řízení.

Krajský soud tak uzavřel, že rozhodnutí žalovaného, včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně byly vydány při absenci řádného správního řízení, tedy řízení, které jim předcházelo, bylo stíženo takovými procením vadami, které měly vliv na vydání nezákonného rozhodnutí ve věci, neboť řízení bylo zastaveno pro důvody uvedené v § 102 odst. 4 správního řádu místo vydání meritorního rozhodnutí ve věci. S ohledem na vyslovené se již krajský soud nezabýval jednotlivými žalobními námitkami, které jsou v poměru akcesority k vypořádaným stěžejním žalobním námitkám. Za daného procesního stavu nezbylo krajskému soudu nic jiného, než napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán vysloveným právním názorem krajského soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), tj. o předmětné žádosti žalobce povede samostatné správní řízení s plnou garancí uplatnění procesních práv všech účastníků řízení.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), když plně úspěšným byl žalobce. Žalobci krajský soud přiznal náhradu nákladů soudního řízení za uhrazený soudní poplatek ve výši 3.000,-Kč, a to za podání žaloby ve věci správního soudnictví podle položky 18 bod 2 Sazebníku soudních poplatků zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Lhůta ke splnění uložené povinnosti odpovídá reálným možnostem žalovaného k provedení úhrady ve prospěch žalobce (§160 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu za použití § 64 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se

sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 31.března 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Jiroutová